

ادوارد بر
آخرین امپراتور

ترجمہ حسن کامشاد

فرہنگ جاوید

فهرست

۱۳	یادداشت مترجم
۱۷	چهره‌های داستان
۲۹	پیش‌گفتار
۳۵	سیاس‌گزاری
۳۹	آخرین امپراتور
۳۵۹	کتاب‌نامه
۳۶۱	نمایه

چهره‌های داستان

چینی‌ها

آلوته^۱ (۱۸۵۴-۱۸۷۵): همسر امپراتور تونگ-جی. ملکه نسی-سی ('پیربودا') به ظن قوی باعث مرگ او شد.

آن ته-های^۲: خواجه‌باشی دربار ملکه نسی-سی ('پیربودا'). با همه دوستی و حمایت‌اش از ملکه، همین‌که پا از گلیم خود فرانهاده و دعوی نیابت سلطنت کرد، اعدام شد.

پوئی^۳: متولد ۱۹۰۸، برادر کوچک پوئی، در پکن به سر می‌برد.

پوئی (۱۹۰۶-۱۹۶۷): آخرین امپراتور.

نسی-سی^۴، علیاحضرت ملکه (۱۸۳۵-۱۹۰۸): انقراض خاندان چینگ را

1. Alute

2. An Teh-Hai

۳. Pu Jie؛ در اصل انگلیسی پوچیه (Pu Chieh) آمده است، ولی از قرار معلوم ضبط بالا درست است. از این رو در متن فارسی "پوئی" تحریر شد. (مترجم)

4. Tzu-Hsi

چانگ زو-لین^۱ (۱۸۷۵-۱۹۲۸): سردار نامی منچوری، دشمن سرسخت جیانگ کای-جک. ژاپنی‌ها او را یار بی وفای خود پنداشتند و به قتل رساندند.

چانگ-سیون^۲: تیمسار معروف به "تیمسار دُم‌اسبی"، از سلطنت طلبان دوآتشه؛ در ۱۹۱۷ با برانگیختن کودتایی کوتاه و ناکام کوشید پوئی را به تخت بازگرداند.

چنگ سیائو-سیو^۳: دانشمند کُنْفُوسیوسی، یکی از مریبان ارشد پوئی که بعد مشاور سیاسی و در آغاز دولت منچوکوئو رئیس الوزرای او شد. در ۱۹۳۵ استعفا کرد و سال بعد درگذشت. در دادگاه جنایات جنگی آسیا در توکیو، پوئی مرگ او را به ژاپنی‌ها نسبت داد.

چون^۴، شاهزاده اول (۱۸۴۰-۱۸۹۱): فرزند امپراتور تائو کوانک، و برادرشوه و شوهرخواهر ملکه تسی-سی. امپراتور زندانی کوانک-سیو پسر او بود.

چون، شاهزاده دوم (وفات ۱۹۵۱): فرزند شاهزاده چون اول (مادرش کهبانو بود). با دختر ژونگ-لُو، سردار معروف منچو و معشوق ملکه تسی-سی، ازدواج کرد و پسر ارشد این پیوند، پوئی، آخرین امپراتور چین بود.

ژونگ-شو^۵، شاهدخت (۱۸۵۴-۱۹۱۲): دخترخوانده ملکه تسی-سی (در اصل دختر برادرش شاهزاده کوانک). پس از مرگ تسی-سی سرشناس‌ترین مهد علیای اندرون شهر ممنوع شد. پوئی او را "مادر" صدا می‌کرد.

ژونگ-لُو^۶ (۱۸۳۶-۱۹۰۳): سردار منچو، معشوق ملکه تسی-سی.

به فرجام رسانید. ولخرجی، ستم‌گری، فساد، هراس از بیگانگان، و ضعف زمامداری او چین را به ورشکستگی و هرج و مرج کشانید. دو روز پیش از مرگ پوئی کودک را جانشین خود کرد.

تن یو-لینگ^۱: موسوم به 'گوهر سال'؛ همسر دوم کهبانوی پوئی؛ در بیست و دو سالگی در منچوکوئو مرد. در دادگاه جنایات جنگی آسیا در توکیو، پوئی مرگ او را به ژاپنی‌ها نسبت داد.

تونگ-جی^۲، امپراتور (۱۸۵۶-۱۸۷۵): پسر تسی-سی، دوران سلطنت اش کوتاه بود و در جوانی درگذشت.

ته-سینگ^۳: خواهر ملکه تسی-سی، 'پیربودا'.

جیان-لونگ^۴، امپراتور (۱۷۱۱-۱۷۹۶): یکی از مشهورترین امپراتوران سلسله چینگ.

جیانگ کای-جک^۵ (۱۸۸۷-۱۹۷۵): رهبر جمهوری خواه و ضد کمونیست ملیون کوومینگ تانگ. ابتدا با ژاپنی‌ها از در دوستی درآمد، اما پس از حمله ژاپن به چین با آن‌ها جنگید، و از ۱۹۴۵ به بعد، نبردهایی ناموفق با کمونیست‌ها کرد. سرانجام در ۱۹۴۹ به تایوان گریخت و در آن‌جا جمهوری ضد کمونیست غیرواقعی چین را تشکیل داد.

چانگ چینگ-هوئی^۶: بازرگان و سیاستمدار نابکار، از همدستان مهم ژاپنی‌ها، دومین رئیس الوزرای پوئی در منچوکوئو. در ۱۹۵۰، خوار و فرتوت، در بازداشت مقامات چینی، در همان زندانی که پوئی "بازآموزی" می‌شد، درگذشت.

1. Chang Ju-Lin
3. Cheng Hsiao-Hsu
5. Jung-Shu

2. Chang-Hsun
4. Chun
6. Jung-Lu

1. Tan yu-ling
3. The-Hing
5. Chiang Kai-Chek

2. Tung-Chih
4. Chien-Lung
6. Chang Ching-Hui